

Omer Vilain over de tijd van toen

Oude straatnaamborden

In het begin van de jaren 1800 was alles wat met de administratie te maken had in het Frans. Zo waren ook de straatnaamborden enkel in het Frans.

In 1871 werd er aangedrongen om ook het Nederlands als bestuurstaal te gebruiken. Zo werd alles tweetalig en zo zou het lange tijd blijven. Na de Tweede Wereldoorlog zouden alle Franstalige benamingen verdwijnen. Alles zou uitsluitend in het Nederlands aangeduid moeten worden.

Summiere informatie

In 1951 besloot het schepencollege om op de borden met persoonsnamen ook hun titel en tevens hun geboorte- of sterftejaar te vermelden. Vlug werden heel wat straatnaamborden in die zin besteld en aangebracht. In 1965 kwam er echter een omzendbrief van de provinciegouver-

Het straatnaambord aan de Edith Cavellstraat : één van de oudste van Oostende.

neur waarin hij eiste dat alle 'nutteloze' aanduidingen weggelaten zouden moeten worden. Velen vonden dat spijtig en onbegrijpelijk, maar de beslissing werd snel uitgevoerd.

In 1977 werd de beslissing alweer herroepen. Het decreet van 28 januari voorzag dat er bij de naam van een openbare weg of plein een beknopte toelichting moest komen. Het Oostendse schepencollege besliste eind december 1995 dat dit zou gebeuren.

Van de verguisde straatnaamborden die in 1951 aangebracht werden, is er bij ons weten één blijven hangen. Het bord hangt in de Edith Cavellstraat recht tegenover het Oud Hospitaal en geeft uitleg over de persoon van Edith Cavell.

Nu heeft men het driehoekige pleintje tussen de Leffingestraat, de Gerststraat en de Plantenstraat de naam Raoul Bonnelplein gegeven. Het is dus een plein zonder één gebouw, maar wel met vier namen.

Orgelvirtuoos

Achter de wijze waarop een straatnaam ontstaat, steekt soms een verhaal op zich. Zo vroeg Edward Lauwers – een vroegere redacteur van De Zeewacht – aan het schepencollege om de vroeger vermaarde orgelvirtuoos Léandre Vilain (geen familie) een plein naar zijn naam te geven. Hij stelde het pleintje nabij de Peperbusse voor. Het voorstel werd in 1962 goedgekeurd en tevens besliste de gemeenteraad dat de Kerkstraat zou eindigen aan de Sint-Paulusstraat en niet meer aan de Prins Boudewijnstraat. Aldus werd het huis nummer 50 in de vroegere Kerkstraat het huis nummer 2 op het Léandre Vilainplein. Dit huis was gedurende enkele jaren befaamd als kunstkroeg 'La Chèvre Folle', maar is al sinds enkele jaren afgebroken. Sindsdien staat er een modern ijzeren beeld dat een dolle geit voorstelt. Zo heeft het Léandre Vilainplein een oude beschermde kerktoren en een dolle geit.